

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 15Csp/258/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8317209677
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Donič
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2018:8317209677.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné sudcom JUDr. Vladimírom Doničom v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: D. H., Q.. XX.X.XXXX, K. XXXX/XX, XXX XX F., o zaplatenie sumy 417,15 eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

- I. Žaloba sa z a m i e t a .
- II. Žalovanému náhradu trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na súde dňa 13.11.2017 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanému uložil zaplatiť mu sumu 417,15 eur s úrokom z omeškania a nahradil trovy konania. Podanie žaloby odôvodnil tým, že zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.6.2017 postupca Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpil pohľadávku žalobcovi, lebo dňa 19.11.2014 uzavrel postupca so žalovaným ako dlžníkom Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 434319642, ktorej súčasťou boli Všeobecné obchodné podmienky. Pohľadávka žalobcu vo výške 417,15 eur pozostávala z istiny 335,23 eur, riadneho úroku 19,55 eur, úroku z omeškania vo výške 32,87 eur a z poplatkov vo výške 29,50 eur.
2. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.
3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami, zmluvou o postúpení pohľadávok, zmluvou o povolenom prečerpaní, zmluvou o osobnom účte, výpoveďou zmluvy, pokusom o zmiere, vyjadreniami žalovaného a zistil nasledovný skutkový stav:
4. Spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaný uzatvorili dňa 4.5.2010 zmluvu o osobnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX. Dňa 19.11.2014 uzatvorili zmluvu o povolenom prečerpaní s výškou povoleného prečerpania 300,- eur s úrokovou sadzbou 18,90%, poplatkom za upomienku 10,- eur a s konečnou splatnosťou 15.2.2037.
5. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 23.6.2017 postúpila spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. pohľadávku voči žalovanému žalobcovi a žalobca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky oznámením zo dňa 30.6.2017 ohľadom pohľadávky z nepovoleného debetu na účte FO č. účtu XXXXXXXXXXX.
6. Súd vyzval výzvou žalobcu okrem iného na to, aby doložil súdu koľko presne poskytol predchodca žalobcu žalovanému a koľko doposiaľ uhradil žalovaný predchodcovi a žalobcovi. Žalobca v podaní zo dňa uviedol, že žalovaný uhradil sumu 36167,24 eur a a po postúpení pohľadávky nevykonala žiadnu úhradu. V podaní zo dňa 28.3.2018 žalobca uviedol, že súčet debetných operácií bol vo výške 36568,83 eur a súčet kreditných operácií bol vo výške 36179,87 eur. Z toho súd usúdil, že žalovaný preplatil to, čo od banky dostal.
7. Podľa § 261 ods. 6 písm. c) zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka (ďalej len „Obchodný zákonník“), touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo

zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

8. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka platného a účinného v rozhodnom období (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

11. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

12. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom.

13. V prvom rade je potrebné uviesť, že žalobca mal podľa zmluvy o postúpení pohľadávok (čomu nasvedčuje aj oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky na č.l. 83) nadobudnúť pohľadávku z „Nepovoleného debetu na Účte FO (číslo úveru/číslo účtu 8080799563)“. Ako je však zrejmé, žalobou si uplatňuje inú pohľadávku, a to zo zmluvy o „Povolenom prečerpaní“, ktorá sa vzťahuje takisto k inému bežnému účtu, a to 0464319642/0900. Je teda zrejmé, že už z tohto dôvodu nemá žalobca aktívnu vecnú legitímáciu v spore o zaplatenie tejto pohľadávky. Žalobca si tak uplatňuje pohľadávku, ktorá podľa vykonaného dokazovania nebola (resp. ani nemala byť) na neho postúpená.

14. Uzavretím tejto zmluvy o postúpení pohľadávok nebolo dodržané ustanovenie § 92 ods.8 zákon o bankách. Žalobca v konaní nepreukázal, že by žalovaný platne udelil banke, teda postupcovi, súhlas s postúpením pohľadávky banky voči nemu na iný nebankový subjekt. Tento súhlas sa podľa uvedeného ustanovenia o bankách nevyžaduje iba v prípade, ak by aj napriek písomnej výzve banky jej klient (žalovaný) bol nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Urobenie takejto písomnej výzvy banky, však nebolo vykonaným dokazovaním preukázané. Za súhlas s postúpením pohľadávky nie je možné považovať ustanovenie Všeobecných obchodných podmienok (bod 19.16), nakoľko tento súhlas je súčasťou bankou vopred naformulovaných Všeobecných obchodných podmienok, ktorých obsah nemohol žalovaný ako klient banky ovplyvniť. Nejde teda o jeho právny úkon (prejav vôle konajúceho smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú). Podľa názoru súdu je splnením preukázania súhlasu s postúpením pohľadávky v zmysle § 92 ods.8 zákon o bankách iba výslovný a osobitný súhlas dlžníka s postúpením konkrétnej pohľadávky banky, špecifikovanej konkrétnou výškou a jej právnym dôvodom. Prijatím záveru o tom, že súhlas dlžníkov

s postúpením pohľadávky bol riadne udelený vo Všeobecných obchodných podmienkach, by okrem iného bol narušený aj princíp zákazu zneužívania práv a viedol by k značnej nerovnováhe v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pritom podľa citovaného ustanovenia § 53 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskej zmluvy (o akú sa jedná aj v tomto spore) nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Takéto neprijateľné podmienky sú neplatné. Súd v tejto súvislosti takisto uvádza, že banka si v rovnakom bode 19.16 Všeobecných obchodných podmienok takisto vyhradila právo „previesť akékoľvek svoje záväzky na tretiu osobu“. Takéto dojednanie je navyše v zjavnom rozpore so zákonom (okrem založenej nerovnováhy v právach), nakoľko umožňuje banke previesť svoje záväzky (de facto sa ich „zbaviť“) na tretiu osobu bez súhlasu veriteľa (klienta). Na druhej strane si v nich naformulovala vopred udelený súhlas dlžníka s postúpením pohľadávky banky na iný, aj nebankový, subjekt. Súd tak argumentáciu žalobcu poukazujúcu na udelený súhlas vyhodnotil ako nedôvodnú, vychádzajúcu z neexistencie (neplatnosti) tohto súhlasu.

15. K rovnakému právnomu záveru o nevyhnutnosti urobena výzvy klientovi, ktorý neudelil súhlas s postúpením pohľadávky podľa § 92 ods.8 zákona o bankách a preukázanie jej doručenia pre platné postúpenie pohľadávky z banky na iný subjekt, ktorý nie je bankou, dospeli v obdobnej veci napríklad aj Krajský súd v Bratislave v uznesení sp.zn. 6Co/203/2015 zo dňa 19.05.2015, Krajský súd v Prešove v uznesení sp.zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29.05.2014, Krajský súd v Žiline v rozsudku sp.zn. 9Co/147/2016 zo dňa 21.04.2016, Krajský súd v Trnave v rozsudku sp.zn. 23Co/574/2015 zo dňa 26.01.2016, či Krajský súd v Trenčíne (odvolací súd pre konajúci súd) v rozsudkoch sp.zn. 5Co/460/2015 zo dňa 13.01.2016, sp.zn. 6Co/603/2015 zo dňa 22.03.2016, sp.zn. 17Co/251/2016 zo dňa 18.05.2016, sp.zn. 19Co/897/2015 zo dňa 27.10.2016, sp.zn. 4Co/83/2017 zo dňa 31.03.2017, sp.zn. 17Co/354/2016 zo dňa 14.06.2017, sp.zn. 6Co/146/2017 zo dňa 27.06.2017, 5Co/2/2017 zo dňa 12.07.2017. Poskytovanie úverov bankami je regulované a podlieha štátnemu dohľad. Je zrejmé, že aj obchodovanie (ich postupovanie) s pohľadávkami vzniknutými z takéhoto podnikania, je aj vzhľadom na spoločenský význam úverovania spoločnosti (napr. aj spotrebiteľov, obyvateľov) bankami, regulované. A to práve predmetným ustanovením zákona o bankách. Vzhľadom k tomu, že súd dospel na základe vyššie uvedenej úvahy k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu v tomto konaní, žalobu zamietol.

16. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný mal úspech v konaní, preto mu patril nárok na náhradu trov konania, no žiadne trovy si neuplatnil, lebo mu žiadne nevznikli, preto mu ich súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.